

Het verlaten van Bijbels onderscheidingsvermogen

T.A. McMahan, <http://www.thebereancall.org/content/demise-biblical-discernment>, 1-2-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

In vorige nieuwsbrief spoorden we onze lezers aan zichzelf te disciplineren om dagelijks het Woord van God te lezen. De nadruk lag op het ontwikkelen van een gewoonte, de beste en hoogst noodzakelijke gewoonte - een die elke gelovige zou moeten hebben. Uiteraard, wij moedigen het lezen van de Bijbel aan als basis voor iemands leven door wat hij onderwijst, wat de enige manier is voor iemand die wedergeboren is om volwassen in het geloof te kunnen worden. Maar, hier is de simpele waarheid die teveel christenen hebben gemist: als we niet zelf Gods Woord lezen kunnen we zijn instructies niet kennen. Als we Gods instructies niet kennen, kunnen we Hem niet volgen, en daarom kunnen we niet doen wat Hem behaagt. Het is tragisch dat vele, zonet de meeste christenen, deze simpele waarheid niet overdacht hebben. Hun geloofsinhoud neigt ertoe een collectie te zijn van wat zij hebben gehoord (preken, radio, tv, films, boeken, enz.) al dan niet vermengd met wat zij uit de Bijbel zelf hebben opgedaan. Zij werden gevoed met de lepel in plaats van hun geestelijke maaltijden direct uit Gods Woord te leren betrekken.

Waarom is dit tragisch? Heeft het geen waarde uit christelijke media input te krijgen over de leringen van onze Heer? Zijn er geen begiftigde leraren om gelovigen te helpen Gods Woord beter te begrijpen? Zeker wel, maar als dat onze voornaamste voedselbron is, leidt dit tot een geestelijke bloedarmoede op zijn best, en maakt het ons weerloos tegen geestelijk bedrog op zijn ergst. Hoe kan een gelovige het verschil uit elkaar houden tussen een goede leraar en een valse leraar? Alhoewel de Schrift ons vertelt dat God sommigen gaf om leraars te zijn (Efeziërs 4:11) zegt Zijn Woord ook dat er “onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren” (2 Petrus 2:1). Hoe kunnen we dan weten wat en wie valse leraars zijn?

De meeste christenen stellen zulke vragen niet - evenmin lijken zij bezorgd te zijn over de consequenties die voortkomen uit een gebrek aan bijbels onderscheidingsvermogen. Het tweede hoofdstuk van Hebréeën begint met een waarschuwing dat we kunnen afdrijven van de Schrift en dat we kunnen meegaan met iets wat bijbels *lijkt* maar dat evenwel niet *is*. Meer en meer frequent dezer dagen hoor ik belijdende christenen zichzelf en anderen excuseren voor hun onbijbelse geloofspunten en praktijken door te verklaren dat zij niettemin “van Jezus houden”. Welke Jezus zou dat dan kunnen zijn? Is dat de bijbelse Jezus, Hij die verklaart dat Hij “*de weg, de waarheid en het leven*” is? Is dat het vleesgeworden Woord, die iedereen uitdaagt die beweert een in Hem te geloven door de vraag te stellen: “Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?” (Lukas 6:46). Zou uw antwoord kunnen zijn: “Sorry Heer, ik was me niet bewust van de meeste dingen die u hebt gezegd”? Als dat het geval is, gaat “wij hebben de gedachten van Christus” voor u helemaal niet op en maakt u zich iets wijs (1 Korinthiërs 2:14-16).

Maar, laat er geen misverstand zijn, de kern van onderhavig artikel is een *bezorgdheid voor de vruchtbaarheid* van iedereen die de Bijbelse Jezus *waarlijk* kent, iedereen die door geloof-alleen zijn of haar vertrouwen heeft gesteld op Christus als Redder, Hij, en Hij alleen, die de volle straf heeft gedragen voor de zonden van de mensheid. Voor dezen die hun geloof in Hem gesteld hebben en Zijn gave van eeuwig leven hebben ontvangen, volgt nadien een leven *in Christus*, en dat gaat helemaal om het leven van een godvruchtig en productief leven. Jezus zei: “Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben” (Johannes 10:10). De vruchtbaarheid van een gelovige verkrijgt niet enkel zijn eigen leven, maar zijn nieuwe leven in Christus wordt een getuigenis voor de waarheid van het Evangelie dat zijn leven veranderde, zodat anderen tot Christus mochten getrok-

ken worden. Maar het leven van een gelovige in Christus zal geestelijk futiel zijn als hij of zij niet werkelijk weet wat Jezus in Zijn Woord leert.

Een onproductief leven in Christus is erg genoeg, maar het kan veel verder gaan dan gewoon geestelijke zwakte. Het Woord van God niet kennen maakt iemand geschikt om geestelijk bedrogen te worden. Opnieuw, het zou vanzelfsprekend moeten zijn: als we niet degelijk weten wat de Bijbel zegt, kunnen we niet onderscheiden wat waar en wat niet waar is. Consequent hiermee, een persoon die de Schrift niet kent is rijp om afgeleid te worden van Gods Woord. Wanneer zo'n toestand epidemisch wordt onder christenen, worden zij collectief pionnen van Gods tegenstander, Satan, en worden zij participanten van de afvalligheid, zowel als onwetende contribuanten aan de opkomende religie van de Antichrist (Openbaring 13). Maar kan zo iets gebeuren?

Zowel Dave Hunt als ik hebben 35 jaar de trends geobserveerd in de evangelische kerk. In deze tijdspanne hebben zich significante ontwikkelingen voorgedaan, die allemaal sterk het geloof ondermijnd hebben in de Schrift, en de afhankelijkheid ervan. Wij hebben zulke ontwikkelingen gedocumenteerd in de 20 jaar dat te The Berean Call (TBC) bestaat, en de vijf jaren ervoor in *The Seduction of Christianity*. In verleden artikelen hebben wij aangetoond vanuit Gods Woord dat Satans primaire strategie als bedrieger van de mensheid wordt weerspiegeld in zijn eerste woorden tot Eva in de Hof van Eden, een tactiek die berekend was op het verzaken van haar vertrouwen in Gods Woord door het in vraag te stellen: "Is het echt zo dat God gezegd heeft ...?" (Genesis 3:1). Doorheen de geschiedenis heeft hij zijn aanslag op Gods Woord uitgebreid door het zaaien van twijfelzaden, om zo de Schriftbetekenis te verdraaien, denigreren, corrumpen, compromitteren en regelrecht te beliegen. In de laatste 30 jaar heeft een van zijn meest effectieve middelen christenen verleid, weg van het Woord van God, door dit te vervangen door subjectieve, ervaringsgerichte en gevoels-georiënteerde geloven. Kortom, deze afwijking is een van de grootste contribuanten geweest tot het *verlaten van bijbelse onderscheiding*.

Voorbeeld: de valse leer, gekend als *Rhema vs. Logos* [<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/remalogos.pdf>] zegt dat God vandaag *spreekt* tot gelovigen met dezelfde of nog grotere autoriteit dan wat gevonden wordt in de Bijbel. Al tientallen jaren heeft deze valse leer miljoenen charismaten en pentecostals weggetrokken van het objectieve, geschreven Woord van God.

De subjectieve pseudowetenschap van christelijke psychologie, met zijn doel van integratie van psychologie met de Bijbel (voornamelijk door psychologische counseling), heeft de conservatieve evangelicale kerk geïnfecteerd met de humanistische doctrines van zelfliefde en eigendunk. Wat nog gevaarlijker is, is dat daardoor het geloof in de *genoegzaamheid van de Schrift* werd geëlimineerd bij massa's christenen.

De kerkgroei-beweging (de poging om het kerkklidmaatschap te verhogen door talloze consument-georiënteerde middelen en laagdrempeligheid) heeft geleid tot "een weg die iemand recht schijnt" (lees: *marketing*) (Spreuken 16:25) in oppositie met Gods weg. Deze ontwikkeling is een erg belangrijke factor geweest voor het binnenleiden van 's mensen zogenaamde wijsheid in de kerk en die te distantiëren van de Schrift.

De jeugd-georiënteerde Emerging Church Movement (ECM) is een poging om naar veronderstelling de "cultuur" te bereiken voor Christus door het emuleren van die cultuur en veel van zijn wereldlijke affiniteiten. ECM schrijvers (velen die conservatieve evangelicale achtergronden hebben) willen "het Christendom heruitvinden" om het te verzoenen met wat de wereld *gelooft* en doet op het sociale, psychologische, politieke, morele, wetenschappelijke en theologische vlak. Omdat de Bijbel *absoluut gezag* in zijn *leringen* claimt, is de Bijbel het grootste obstakel voor de ECM, en daarom "moet hij heroverdacht worden" om overeen te komen met het denken van mensen. Zo'n verdraaiing van Gods Woord is bedrieglijk en tragisch voor een generatie van jonge christenen waarvan er weinigen onderwezen zijn in het geloof.

Dit zijn slechts enkele van Satans meest succesvolle aanslagen op de doctrines van de Bijbel en Gods volk. Zou iemand moeten verrast zijn dat de Tegenstander zo effectief is onder hen die belijden christenen te zijn? Geschokt misschien wel, maar niet verrast. Wanneer een leger training en opleiding mist, en slecht uitgerust is om te strijden, zou het dan een verrassing zijn als de vijand vele van zijn manschappen krijgsgevangen maakt?

Laten we andermaal het probleem stellen in geestelijke termen: gebrek aan training en opleiding (geen discipelschap; dit is leerlingschap), gebrek aan discipline (niet dagelijks de Schrift lezen), en slecht uitgerust zijn (het missen of mishandelen van “het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord” - Efeziërs 6:17).

Laten we toch terugkeren naar Gods onfeilbare Woord. Gezien de bijzondere *tijd* waarin bijbelse waarheid verlaten wordt door grote aantallen bedrogenen in de kerk, geeft Jezus ons een waarschuwing: “Pas op dat niemand u misleidt” (Mattheüs 24:4). Maar veel meer nog spreken de Brieven over een afdrijven van de gezonde leer en het misleid, verleid en bedrogen worden door menselijke en geestelijke bedriegers¹.

Onder de inspiratie van de Heilige Geest schreef de apostel Paulus: “Want er zal een tijd komen dat zij **de gezonde leer niet zullen verdragen**, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten” (2 Timotheüs 4:3). Paulus spreekt tot de kerk. Dezen in de kerk die niet voor zichzelf de Schrift bestuderen, kunnen **de gezonde leer niet verdragen**. Hij schreef aan de kerk te Efeze: “opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en **meegesleurd door elke wind van leer**, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden” (Efeziërs 4:14).

De Schrift maakt erg duidelijk dat het niet verdragen van de gezonde leer iemand openstelt voor geestelijk bedrog. Aan de oudsten in Efeze geeft Paulus een waarschuwing voor wat zou gebeuren na zijn vertrek: “Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed. Want dit weet ik: dat na mijn vertrek wrede wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen; en dat uit uw eigen midden mannen zullen opstaan die **de waarheid verdraaien** om de discipelen weg te trekken achter zich aan” (Handelingen 20:28-30). Dit was Paulus’ afscheidswaarschuwing aan zijn geliefde Efezische gelovigen, een boodschap van kritisch belang voor hun toekomst in Christus. Paulus wist welke vernieling zou resulteren uit hun afstemming op *valse leer*. Het was een boodschap die hij continu predikte in de laatste drie jaren met hen.

Zij die wel “de gezonde leer verdragen”, naast het hebben van een goed fundament voor een vruchtbaar leven in Christus, zijn goed toegerust om de vele listen van de Tegenstander te onderscheiden en te weerstaan. Dat is het goede nieuws. Het niet zo aangename nieuws is, dat zij zichzelf in de frontlines zullen zien van een geestelijke strijd die dagelijks in intensiteit toeneemt. Men hoeft slechts een vluchtige blik te werpen op de Schrift en de kerkgeschiedenis, om er een idee van te krijgen hoe destructief, ja dodelijk, de consequenties zijn geweest met betrekking tot de kerk door haar verlaten van de bijbelse leer. Wij zien vandaag velen reageren met te beweren dat het de doctrines van de Bijbel zélf zijn, in het bijzonder wanneer dogmatisch geaccepteerd, die verdeeldheid brengen. Zo’n denken is een vervulling van “de gezonde leer niet verdragen”. Het is *valse leer zélf* die verdeelt omdat ze een gelovige afscheidt van de waarheid.

Paulus klaart deze misvatting op: “En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen **tegen het onderricht** dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af” (Romeinen 16:17). Ongelofelijk, het is dit vers, fout toegepast, dat gebruikt werd tegen de menigten die ons gecontacteerd hebben omdat hun kerkleiders hun bezorgdheden niet wilden horen met betrekking tot valse leringen en valse programma’s die hun gemeenschap waren binnengeslopen. De meesten werden behandeld met “uitsluiting” voor juist het *verdragen* van de gezonde leer. Zulke situaties nemen toe, doorheen heel de kerk, ongetwijfeld voor sommige van de redenen opgegeven in dit artikel, maar ook in vervulling van Petrus’ profetie: “Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God ...” (1 Petrus 4:17).

Alhoewel wij van TBC decennialang gelovigen hebben vermaand en aangespoord om Bereeërs (zij die dagelijks de Schriften onderzochten om te controleren of de gepredikte dingen juist waren - Handelingen 17:10-11) te zijn, hebben ook wij de toenemende intensiteit ervaren van de geestelijke strijd en zijn we getuige geweest van de exponentiële groei ervan.

¹ Zie: Handelingen 20:28-30; Rom 16:17; 2 Thessalonicenzen 2:9-10; Titus 1:10; 2 Korinthiërs 11:13-15; Efeziërs 4:11-15; 5:6; 6:11; Kolossenzen 2:4; 2:8; 1 Timotheüs 2:14; 4:1-3; 2 Thessalonicenzen 2:3; 2 Timotheüs 3:13-17; 2 Petrus 3:17-18; 1 Johannes 3:7; 2 Johannes 1:7; Openbaring 13:14.

De laatste kwestie is een dreigend proces met betrekking tot het boek van David James dat wij publiceerden (*The Harbinger: Fact or Fiction?*)². De klacht is dat de auteur teveel citaten gebruikte uit de *New York Times* bestseller *The Harbinger*, zonder toestemming van de auteur “rabbi” Jonathan Cahn en uitgever Charisma Media Publications (CMP). De klacht zegt verder dat ons gebruik van de citaten de verkoop van *The Harbinger* heeft geremd en dus financieel schade heeft toegebracht aan Cahn en CMP, in een mate die nog bepaald moet worden. In feite wordt ons gezegd dat wij onze documentatie voor het waarschuwen van het lichaam van Christus tegen de dwalingen in *The Harbinger* moeten beperken. Met andere woorden, wij kunnen geen Bereeërs zijn, of wachters (Ezechiël 3:17-19), zonder Cahn’s permissie.

Dit is de eerste keer in mijn 35 jaren werkzaamheid met Dave Hunt en ons aanspreken van haast elke belangrijke religie, religieuze cult, christelijke sekte, onbijbelse trend, religieuze publicatie, boek, mediaproductie, enz., dat enige organisatie of enkeling zelfs maar een hint gaf om ons een proces aan te doen. Nu echter worden wij bedreigd met wettelijke actie door dezen die beweren in de kerk te zijn. Nog kritischer dan de onbijbelse actie van een broeder die een andere broeder met een proces bedreigt (1 Korinthiërs 6) is de kwestie van het tegenstaan van bijbelse evaluatie van een werk dat honderdduizenden belijdende christenen beïnvloedt, zowel als dezen die niet belijden Christus te kennen. We hebben een copyright advocaat ingehuurd om de wettelijke zaken aan te pakken en hebben gereageerd op de advocaat van Cahn en CMP. Evenzo begeren wij uw gebeden opdat de Heer verheerlijkt zal worden doorheen het proces.

Terwijl de geestelijke strijd verder woedt rondom ons, geeft het Woord van God ons directieven over hoe we hierin moeten functioneren. Paulus geeft Timotheüs algemene instructies: “Houd u aan het voorbeeld van de gezonde woorden, die u van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus zijn” (2 Timotheüs 1:13). In het toedienen van correctie, schrijft hij: “Een dienst-knecht van de Heere moet geen ruzie maken, maar vriendelijk zijn voor allen, bekwaam om te onderwijzen, en iemand die de kwaden kan verdragen. Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun eens bekering, zodat zij tot erkenning van de waarheid komen en zij weer mogen ontwaken uit de strik van de duivel, door wie zij levend gevangen waren om zijn wil te doen” (2 Timotheüs 2:24-26). Soms zijn er krachtiger acties te ondernemen: “Spreek over deze dingen, bemoedig en **wijs met alle gezag terecht**. Laat niemand u verachten” (Titus 2:15). Titus moest het Woord van God bedienen aan zijn kudde, zijn gezag was de Schrift, en hij werd vermaand daarin vast te staan opdat hij niet veracht zou worden voor het verlaten van de gezonde leer.

Ons gebed is dat allen die de naam van onze Heer Jezus Christus noemen, Paulus’ bemoediging aan Timotheüs zullen volgen alsof het voor henzelf is: “Blijf bezig met het voorlezen, met het vermanen, met het onderwijzen, totdat ik kom. ... Geef acht op uzelf en op de leer. Volhard daarin. Want wanneer u dat doet, zult u zowel uzelf behouden als hen die u horen. ... predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht” (1 Timotheüs 4:13, 16; 2 Timotheüs 4:2).

Zie ook:

“Het beoefenen van onderscheiding is een bevel”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/onderscheiden.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² Zie <http://www.thebereancall.org/harbinger-fact-or-fiction>, en verder de links op mijn site onder “Harbinger”.